

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3046/2002¹
(ΦΕΚ Α' 199/27.08.2002)

**Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του
Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής
φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους
εισοδήματος**

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στο Κίεβο την 6η Νοεμβρίου 2000, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας
Και
το Υπουργικό Συμβούλιο της Ουκρανίας

επιθυμώντας να συνάψουν Συμφωνία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και

¹ **Ανακοίνωση:** Το Υπουργείο Εξωτερικών ανακοινώνει ότι η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φορολογικής διαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στο Κίεβο την 6η Νοεμβρίου 2000, και κυρώθηκε στη χώρα μας με τον υπ' αριθ. 3046/2002 Νόμο που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμ. 199 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως τεύχος Α' της 27 Αυγούστου 2002, κατόπιν ολοκλήρωσεως των από της διάταξης του άρθρου 29 παρ. 1 και 2 αυτής προβλεπομένων διαδικασιών, τέθηκε σε ισχύ την 26^η Σεπτεμβρίου 2003. Ειδικότερα, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη:

«Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία της λήψης της τελευταίας από αυτές τις γνωστοποιήσεις (Σημ. δηλαδή την 26^η Σεπτεμβρίου 2003) οι δε διατάξεις αυτής έχουν εφαρμογή:

i) όσον αφορά στους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ, και

ii) αναφορικά με τους άλλους φόρους, σε περιόδους που επιβάλλεται ο φόρος οι οποίες αρχίζουν την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου, που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ».

επιβεβαιώνοντας την προσπάθειά τους για ανάπτυξη και ενίσχυση των οικονομικών τους σχέσεων. Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΑΡΘΡΟ 1 ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΗ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

ΑΡΘΡΟ 2 ΦΟΡΟΙ ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΑ Η ΣΥΜΒΑΣΗ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.
2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, ή στο συνολικό κεφάλαιο ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων που επιβάλλονται στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:
 - α)** Στην περίπτωση της Ουκρανίας
 - i) ο φόρος στα κέρδη των επιχειρήσεων και
 - ii) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων
(στο εξής αναφερόμενος ως ουκρανικός φόρος)
 - β)** Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας
 - i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων
 - ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων
(στο εξής αναφερόμενος ως ελληνικός φόρος)
4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα, ή αντί, των υφιστάμενων φόρων.
Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα γνωστοποιούν η μια στην άλλη οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

ΑΡΘΡΟ 3 ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν η έννοια του κειμένου ορίζει διαφορετικά:
 - α)** οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνουν την Ουκρανία ή την Ελληνική Δημοκρατία, όπως το κείμενο απαιτεί.

- β)** ο όρος «Ουκρανία» χρησιμοποιούμενος με τη γεωγραφική του έννοια υποδηλεί το έδαφος της Ουκρανίας, την υφαλοκρηπίδα και την αποκλειστική θαλάσσια οικονομική ζώνη περιλαμβανομένης οποιασδήποτε περιοχής εκτός των χωρικών υδάτων της Ουκρανίας, η οποία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο έχει ή μπορεί στο εξής να ορισθεί ως περιοχή εντός της οποίας τα δικαιώματα της Ουκρανίας αναφορικά με το θαλάσσιο βυθό, το υπέδαφος και τους φυσικούς πόρους τους μπορούν να ασκούνται.
- γ)** ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα του θαλασσιού βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.
- δ)** ο όρος «υπήκοος» σημαίνει
- α)** όλα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία έχουν την ιθαγένεια ενός Συμβαλλόμενου Κράτους
- β)** όλα τα νομικά πρόσωπα, τις προσωπικές εταιρείες και τις ενώσεις που αποκτούν το νομικό τους καθεστώς από τους νόμους που ισχύουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.
- ε)** ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει φυσικό πρόσωπο, εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.
- στ)** ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με την εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα.
- ζ)** οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.
- η)** ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά από πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί μεταφορά αποκλειστικά μεταξύ σημείων μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.
- θ)** ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:
- i)** στην περίπτωση της Ουκρανίας, την Κρατική Φορολογική Αρχή της Ουκρανίας ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο της και
- ii)** στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας του Υπουργού Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του.

- 2.** Όσον αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτήν θα έχει εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού τους σχετικούς με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 4 ΚΑΤΟΙΚΟΣ

- 1.** Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει κάθε πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω κατοικίας, διαμονής, τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τόπου ιδρύσεως - καταχωρήσεως του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό, μόνον όσον αφορά σε εισόδημα από πηγές μέσα σ' αυτό το Κράτος ή κεφάλαιο που βρίσκεται μέσα σ' αυτό.

2. Εάν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η κατάστασή του καθορίζεται ως εξής:
- α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία· εάν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων)
 - β) εάν το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του
 - γ) Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.
 - δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.
3. Εάν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

ΑΡΘΡΟ 5

ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες μιας επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.
2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» συμπεριλαμβάνει ειδικότερα:
- α) τόπο διοίκησης
 - β) υποκατάστημα
 - γ) γραφείο
 - δ) εργοστάσιο
 - ε) εργαστήριο
 - στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων
 - ζ) εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων
 - η) αποθήκη ή άλλη κατασκευή που χρησιμοποιείται ως πρατήριο πωλήσεων.
3. Ένα εργοτάξιο ή έργο κατασκευής ή εγκατάστασης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο εάν διαρκεί περισσότερο από δώδεκα μήνες.
4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος μόνιμη εγκατάσταση δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:
- α) την χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση

- β) την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση
 - γ) την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση
 - δ) την διατήρηση καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών, ή τη συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση
 - ε) την διατήρηση καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή για την επιχείρηση οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα
 - στ) την διατήρηση καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους από α) έως ε) υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τύπου, η απορρέουσα από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.
5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 οποτεδήποτε ένα πρόσωπο - εκτός του ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 του παρόντος Άρθρου - ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση, την οποία ασκεί συστηματικά, να συνάπτει συμβάσεις στο όνομα της επιχείρησης, ή να διατηρεί απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, από το οποίο ενεργείται πώληση αυτών των αγαθών ή εμπορευμάτων στο όνομα της επιχείρησης, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες του εν λόγω προσώπου περιορίζονται σε εκείνες που μνημονεύονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, έστω και αν ασκούνται μέσω επί καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.
6. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω ενός μεσίτη, γενικού επί προμηθεία αντιπροσώπου ή οποιουδήποτε άλλο ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.
7. Το γεγονός ότι εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, η οποία διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν μπορεί αυτό και μόνο να καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΑΡΘΡΟ 6

ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και τους εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια που καθορίζεται με την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω η περιουσία. Ο όρος οπωσδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και την δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας σχετικά με την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία σε ακίνητη περιουσία ή δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβλητές ή καθορισμένες ως αντάλλαγμα για εκμετάλλευση, ή για δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοiάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.
4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητα περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

ΑΡΘΡΟ 7

ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που θεωρείται ότι ανήκει μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούνται ότι ανήκουν στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα, κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αφαιρούνται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Εντούτοις δεν αφαιρούνται τα ποσά, εάν υπάρχουν, που καταβάλλονται εκτός από πληρωμές για δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί από την μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό γραφείο ή άλλο τμήμα της επιχείρησης, με την μορφή δικαιωμάτων, αμοιβών, ή άλλων παρόμοιων πληρωμών σε αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνίες ή άλλων δικαιωμάτων, ή με τη μορφή προμήθειας, για παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών ή για παροχή διοικητικών υπηρεσιών, εκτός τις περιπτώσεις της τραπεζικής επιχείρησης, με τη μορφή τόκων επί δανείου προς την μόνιμη εγκατάσταση από το κεντρικό γραφείο ή από άλλο τμήμα της επιχείρησης.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που θεωρούνται ότι ανήκουν σε μία μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος Άρθρου δεν εμποδίζουν το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό όπως συνηθίζεται. Όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.
5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλώς αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.
6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που θεωρούνται ότι ανήκουν στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για να καθορίζονται διαφορετικά.
7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερα μνεία σ' άλλα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης τότε οι διατάξεις των Άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 8 **ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ**

1. Κέρδη (εισόδημα) που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα πλοία έχουν νηολογηθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1, κέρδη που αποκτώνται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
3. Κέρδη που αποκτώνται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπραξία ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

ΑΡΘΡΟ 9 **ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ**

1. Αν:
 - α) Επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους
 - ή
 - β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους

και σε κάθε μία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Εάν ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού και φορολογεί ανάλογα – κέρδη για τα οποία επιχείρηση του άλλου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα με αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη που θα μπορούσαν να αποδοθούν στην επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους, εάν οι όροι που είχαν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν όμοιοι με αυτούς που θα εφαρμόζονταν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος προσαρμόζει αναλόγως το ποσό του φόρου που επιβάλλεται σ' αυτό για τα εν λόγω κέρδη. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι λοιπές διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών όταν είναι απαραίτητο συμβουλευόμαστε η μια την άλλη.

ΑΡΘΡΟ 10 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά μπορούν να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία είναι κάτοικος και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αν όμως ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο έτσι επιβαλλόμενος φόρος δεν υπερβαίνει:
 - α) το 5 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων αν ο δικαιούχος είναι εταιρεία εκτός από προσωπική η οποία έχει απευθείας στην κατοχή της τουλάχιστο το 25 τοις εκατό του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα
 - β) 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής των περιορισμών αυτών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογία της εταιρείας όσον αφορά τα κέρδη της από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί την διανομή είναι κάτοικος.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διενεργεί

εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα, είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό ή εάν παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται συνολικά ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 11 ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Μπορεί όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.
3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος εξαιρούνται από τη φορολογία στο Κράτος αυτό, εάν:
 - α) ο καταβάλλον τους τόκους είναι αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή
 - β) οι τόκοι καταβάλλονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού ή άλλη υπηρεσία ή άλλο όργανο (συμπεριλαμβανομένων και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων) που ανήκουν εξ' ολοκλήρου σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή
 - γ) οι τόκοι καταβάλλονται σε οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία ή όργανο (περιλαμβανομένων και χρηματοδοτικών ιδρυμάτων) για δάνεια που χορηγήθηκαν σε εκτέλεση συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών.
4. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει εισόδημα, από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι και είτε παρέχουν

δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι και ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια συμπεριλαμβανομένων και των δώρων (PREMIUUS) και βραβείων τα οποία συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η αξίωση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 4, ανάλογα με την περίπτωση.
6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλον είναι το ίδιο το Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μια μόνιμη εγκατάσταση ή μια καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.
7. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των καταβαλλόμενων τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος, για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε μια τέτοια περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.
8. Οι διατάξεις του Άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται αν η αξίωση από χρέος για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, έχει γεννηθεί ή έχει εκχωρηθεί, αποκλειστικά και μόνο, για την απόκτηση των πλεονεκτημάτων αυτού του Άρθρου και όχι για πραγματικούς εμπορικούς σκοπούς. Σε αυτήν την περίπτωση οι πληρωμές θα φορολογούνται σύμφωνα με την νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους αναφορικά με τους φόρους επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 12 **ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Όμως τα δικαιώματα αυτά μπορούν να φορολογούνται επίσης και στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων ο φόρος που επιβάλλεται

κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται στο Άρθρο αυτό, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας (περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών και μαγνητοταινιών για ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές), οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασία παραγωγής, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.
5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν την μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.
6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα ή τις πληροφορίες για τα οποία καταβάλλονται υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.
7. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου δεν εφαρμόζονται αν το δικαίωμα ή η περιουσία από τα οποία γεννάται η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων έχει δημιουργηθεί ή έχει εκχωρηθεί αποκλειστικά και μόνο για την απόκτηση των πλεονεκτημάτων αυτού του Άρθρου και όχι για πραγματικούς εμπορικούς σκοπούς. Σ' αυτήν την περίπτωση οι πληρωμές φορολογούνται σύμφωνα με την νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, αναφορικά με τους φόρους επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 13
ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση μετοχών μιας εταιρείας ή μιας συμμετοχής σε προσωπική εταιρεία, το ενεργητικό των οποίων αποτελείται κατά το πλείστον από ακίνητη περιουσία ή από δικαιώματα επί ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
3. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
4. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων των αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.
5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από κείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4 φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία με την προϋπόθεση ότι η εν λόγω ωφέλεια υπόκειται σε φόρο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος. Σε διαφορετική περίπτωση τα κέρδη μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 14
ΜΗ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο επί Συμβαλλόμενο Κράτος για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες μη εξαρτημένου χαρακτήρα, φορολογείται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος εκτός αν ο κάτοικος αυτός έχει στη διάθεσή του τον κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος άλλο μόνο κατά το ποσό που θεωρείται ότι ανήκει στην καθορισμένη αυτή βάση.
2. Ο όρος επαγγελματικές υπηρεσίες, περιλαμβάνει κυρίως, μη εξαρτημένες, επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

ΑΡΘΡΟ 15
ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 16, 18, 19 και 20 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος εκτός αν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται κατ' αυτόν τον τρόπο η αμοιβή που προέρχεται από αυτή μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, η αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που παρέχεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος εάν:
 - α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες μέσα σε μια δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος, και
 - β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και
 - γ) η αμοιβή δεν βαρύνει την μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, η αμοιβή που λαμβάνεται για παροχή εξαρτημένης εργασίας πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση αυτού του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

ΑΡΘΡΟ 16
ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 17
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις, των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή μουσικός ή αθλητής από τις προσωπικές του υπηρεσίες που παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Όταν το εισόδημα από παροχή προσωπικών υπηρεσιών ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή με την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 το εισόδημα που αναφέρεται σ' αυτό το Άρθρο απαλλάσσεται από τον φόρο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή, αν αυτές οι υπηρεσίες χρηματοδοτούνται ουσιαστικά από δημόσιους πόρους και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, ή εξασκούνται στα πλαίσια συμφωνίας πολιτιστικής συνεργασίας ανάμεσα στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

ΑΡΘΡΟ 18
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

1. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιας φύσης αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παρεχόμενη στο παρελθόν εξαρτημένη εργασία, και κάθε παροχή που καταβάλλεται στον ως άνω κάτοικο, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
2. Ο όρος «παροχή» σημαίνει ορισμένο ποσό πληρωτέο σε φυσικό πρόσωπο περιοδικής κατά τακτά χρονικά διαστήματα, εφ' όρου ζωής ή για συγκεκριμένο ή διαπιστωμένο χρονικό διάστημα ως συνέπεια υποχρέωσης για πραγματοποίηση των καταβολών αυτών έναντι επαρκούς και πλήρους χρηματικού ανταλλάγματος ή ανταλλάγματος που μπορεί να αποτιμηθεί σε χρήμα.

ΑΡΘΡΟ 19
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1.
 - α) Οι αμοιβές, εκτός από συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
 - β) Εντούτοις, μια τέτοια αμοιβή φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού και:
 - i) είναι υπήκοος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους, ή
 - ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.
2.
 - α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται, από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
 - β) Εντούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού.
3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με εμπορικές δραστηριότητες που διεξάγονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

ΑΡΘΡΟ 20

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

1. Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν την μετάβαση του σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό αυτό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του δεν φορολογούνται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος, υπό την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα ποσά προέρχεται από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους.
2. Αμοιβές τις οποίες λαμβάνει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για την ανάληψη μελέτης ή έρευνας σε υψηλό επίπεδο ή για διδασκαλία, κατά τη διάρκεια προσωρινής παραμονής που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, σε πανεπιστήμιο, ερευνητικό ίδρυμα ή άλλο παρόμοιο οργανισμό ανώτερης ή ανώτατης εκπαίδευσης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
3. Εισόδημα που αποκτά σπουδαστής ή μαθητευόμενος για τις δραστηριότητες του στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται αποκλειστικά για το σκοπό της εκπαίδευσης ή της εξάσκησης του, κατά την διάρκεια της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, δεν φορολογούνται σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος για όσο χρονικό διάστημα είναι απαραίτητο για την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης ή της εξάσκησης του. Σε καμία περίπτωση αυτή η χρονική περίοδος δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια για τους σπουδαστές και τα δύο έτη για τους μαθητευόμενους.

ΑΡΘΡΟ 21

ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν τα οποία δεν εμπίπτουν στις διατάξεις των προηγούμενων Άρθρων της παρούσας Σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 και 14, ανάλογα με την περίπτωση.
3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αυτού του Άρθρου, εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις προηγούμενων άρθρων της παρούσας Σύμβασης και προκύπτουν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 22

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στα οποία τα κέρδη από τα προαναφερθέντα πλοία ή αεροσκάφη φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.
4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

ΑΡΘΡΟ 23

ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της Ουκρανικής νομοθεσίας, όσον αφορά στην αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους της καταβλητέας εκτός Ουκρανίας (οι

οποίες δεν επηρεάζουν τις γενικές περί αυτού αρχές), ο Ελληνικός φόρος ο πληρωτέος κατά την νομοθεσία της Ελληνικής Δημοκρατίας και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, είτε άμεσα, είτε κατόπιν παρακράτησης σας επί κερδών εισοδήματος ή φορολογητέου κεφαλαίου από πηγές εντός της Ελληνικής Δημοκρατίας επιτρέπεται ως πίστωση του Ουκρανικού φόρου που υπολογίζεται επί αυτών των κερδών, εισοδημάτων ή περιουσίας.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις της Ελληνικής νομοθεσίας, όσον αφορά στην αποφυγή της διπλής φορολογίας σχετικά με τους φόρους τους καταβλητέους εκτός της Ελληνικής Δημοκρατίας (οι οποίες δεν επηρεάζει τις γενικές περί αυτού αρχές). Ο Ουκρανικός φόρος ο πληρωτέος κατά την νομοθεσία της Ουκρανίας και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης είτε άμεσα κατόπιν παρακράτησης εκτός κερδών εισοδήματος ή φορολογητέου κεφαλαίου από πηγές ενός της Ουκρανίας επιτρέπεται ως πίστωση έναντι του Ελληνικού Φόρου που υπολογίζεται εκτός αυτών των κερδών εισοδήματος ή κεφαλαίου.
3. Η ως άνω πίστωση όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει, το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί ή έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.
4. Για τους σκοπούς των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2, κέρδη, εισόδημα και ωφέλεια από κεφάλαιο που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και τα οποία μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης θεωρούνται ότι προκύπτουν από πηγές εκτός του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους.
5. Στην περίπτωση μερίσματος πληρωτέου από εταιρεία κάτοικο Ουκρανίας σε εταιρεία η οποία είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας, για την πίστωση θα λαμβάνονται υπόψη πλέον οποιουδήποτε φόρου που πιστώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ο φόρος που καταβάλλεται από την εταιρεία που κάνει την διανομή επί των κερδών από τα οποία ένα το εν λόγω μερίσμα καταβάλλεται .
6. Όπου, σύμφωνα με την νομοθεσία της Ουκρανίας, απαλλαγή από τους φόρους η μείωση των φόρων, που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση χορηγείται με σκοπό την ενθάρρυνση της οικονομικής ανάπτυξης σ' αυτό το Κράτος ο φόρος που θα είχε καταβληθεί αλλά λόγω της απαλλαγής ή μείωσης δεν έχει καταβληθεί, θεωρείται ότι έχει καταβληθεί για τους σκοπούς της παραγράφου 3.
7. Όπου κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις του Αρθρου 7 ή του Αρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης μπορεί να φορολογηθεί στην Ουκρανία, αλλά λόγω της νομοθεσίας της Ουκρανίας, για το εισόδημα αυτό παρέχεται απαλλαγή από τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, το εν λόγω εισόδημα δεν φορολογείται στην Ελληνική Δημοκρατία.

ΑΡΘΡΟ 24

ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή

διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους κάτω από τις ανάλογες συνθήκες. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1 σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Οι απάτριδες που είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται σε οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος σε φορολογία ή σχετική με την διαδικασία η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του εν λόγω Συμβαλλόμενου Κράτους κάτω, από τις ίδιες συνθήκες.
3. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο, λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από την φορολογία που επιβάλλεται σε επιχείρηση του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους που ασκούνται ίδιες δραστηριότητες.
4. Εκτός των περιπτώσεων για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, των παραγράφων 7 και 8 του Άρθρου 11, ή των παραγράφων 6 και 7 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης ως έκπτωση με τους ίδιους όρους, σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους. Παρομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους αναγνωρίζονται, για τον υπολογισμό του φορολογητέου κεφαλαίου της εν λόγω επιχείρησης, ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συμφωνηθεί με κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους.
5. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο συνολικά ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική με αυτές διαδικασία διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από την φορολογία και τη σχετική με αυτή διαδικασία στην οποία υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.
6. Καμία από τις διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν ερμηνεύεται ή υποχρεώνει καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη να χορηγεί σε φυσικό πρόσωπο που δεν είναι κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους, προσωπικές απαλλαγές, ελαφρύνσεις και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς οι οποίες χορηγούνται σε φυσικά πρόσωπα που είναι κάτοικοι του Κράτους αυτού.
7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε φόρους που καλύπτει η παρούσα Σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 25
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

1. Οποτεδήποτε ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δυο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ή θα έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με την παρούσα Σύμβαση, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία αυτών των Συμβαλλομένων Κρατών, να θέσει την υπόθεσή του υπόψη της Αρμόδιας Αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος, ή, εάν η περίπτωσή του εμπίπτει στις διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 24, στην αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση πρέπει να τεθεί υπόψη εντός τριών ετών από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.
2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί να θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και αν η ίδια δεν είναι σε θέση να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με την Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τους χρονικούς περιορισμούς στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών.
3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύσουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν από την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης.
4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό να φθάσουν σε μια συμφωνία κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.
Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας Επιτροπής αποτελούμενης από αντιπροσώπους των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

ΑΡΘΡΟ 26

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση, ειδικότερα για την αποτροπή δόλου και την διευκόλυνση της εφαρμογής των νομοθετικών διατάξεων εναντίον των καταστρατηγήσεων. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τις διατάξεις του Άρθρου 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με την βεβαίωση ή είσπραξη την αναγκαστική εκτέλεση ή δώξη ή εκδίκαση προσφυγών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για αυτούς τους σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.
Οι αρμόδιες αρχές συμβουλευόμενες η μια την άλλη διαμορφώνουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις μεθόδους και τεχνικές αναφορικά με περιπτώσεις για τις οποίες τέτοια

ανταλλαγή πληροφοριών μπορεί να πραγματοποιηθεί, συμπεριλαμβανομένων, οπότε είναι απαραίτητο ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με φοροδιαφυγή.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση:
 - α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με την νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.
 - β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με την νομοθεσία ή την συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.
 - γ) να παρέχει πληροφορίες που αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία ή αποκάλυψη των οποίων θα μπορούσε να είναι αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

ΑΡΘΡΟ 27 **ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ**

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να παράσχουν αμοιβαία συνδρομή σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες της αντίστοιχης εσωτερικής τους νομοθεσίας και τους κανονισμούς για την είσπραξη των φόρων που αποτελούν το αντικείμενο της εν λόγω σύμβασης ως και των τόκων, εξόδων, προσαυξήσεων, επί των φόρων, συνεισπραττόμενων ποσών ως και προστίμων διοικητικού χαρακτήρα σχετικά με τους εν λόγω φόρους, αποκαλούμενα στο εξής «φορολογικές απαιτήσεις».
2. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου:
 - α) ο όρος «αιτών Κράτος» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο υποβάλλει αίτηση για συνδρομή αναφορικά με την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων.
 - β) ο όρος «Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή» σημαίνει το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο υποβάλλεται αίτηση για συνδρομή αναφορικά με την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων.
3. Το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή παραλαμβάνοντας την αίτηση του άλλου Κράτους προχωρεί στην είσπραξη της φορολογικής απαίτησης για λογαριασμό του αιτούντος Κράτους σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται για την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων του ίδιου αυτού Κράτους. Η εν λόγω φορολογική απαίτηση δεν έχει στο Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή κανένα προνόμιο προτεραιότητας και το Κράτος αυτό δεν υποχρεούται να λάβει μέτρα εκτέλεσης (αναγκαστικά, συντηρητικά ή διοικητικά) τα οποία προβλέπονται από την νομοθεσία και τους κανονισμούς του αιτούντος Κράτους.
4. Η αίτηση για συνδρομή αναφορικά με την είσπραξη φορολογικής απαίτησης περιλαμβάνει τα πλήρη στοιχεία της ταυτότητας του οφειλέτη, τη φύση και το ποσό της οφειλής και πρέπει να συνοδεύεται από:
 - α) ένα πιστοποιητικό που δηλώνει ότι η φορολογική απαίτηση αφορά σε φόρο που καλύπτεται από τη Σύμβαση, είναι οριστική και δεν αμφισβητείται ή δεν είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί.
 - β) ένα πρωτότυπο αντίγραφο του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση στο αιτών Κράτος. Στον τίτλο θα προσδιορίζεται επακριβώς:
 - α) η μέθοδος εξόφλησης της απαίτησης και

- β) η ακριβής ημερομηνία κατά την οποία είναι δυνατή η εκτέλεση όπως επίσης η ακριβής ημερομηνία κατά την οποία εκπνέει το δικαίωμα για είσπραξη της απαίτησης σύμφωνα με τους κανόνες παραγραφής του αιτούντος Κράτους.
5. Το οφειλόμενο ποσό αναγράφονται στην αίτηση, τόσο στο νόμισμα του αιτούντος Κράτους, όσο και στο νόμισμα του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή. Για την τιμή του συναλλάγματος λαμβάνεται υπόψη η τρέχουσα τιμή πώλησης κατά τη ημερομηνία υπογραφής της αίτησης. Η είσπραξη πραγματοποιείται στο νόμισμα του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή.
 6. Ο τίτλος που επιτρέπει την εκτέλεση, της απαίτησης σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στο αιτούν Κράτος, γίνεται αποδεκτός, επικυρώνεται, συμπληρώνεται ή αντικαθίσταται κατά το συντομότερο δυνατό χρόνο μετά τη λήψη της αίτησης συνδρομής από τον τίτλο που επιτρέπει την εκτέλεση στο Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή.
 7. Οι αιτήσεις για συνδρομή και τα επισυναπτόμενα έγγραφα συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή ή σε γλώσσα που μπορούν να αποφασίσουν τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.
 8. Θέματα που αφορούν στην παραγραφή διέπονται αποκλειστικά από τους εσωτερικούς νόμους του αιτούντος Κράτους. Πράξεις είσπραξης οι οποίες διενεργούνται από το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή και οι οποίες σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους έχουν το αποτέλεσμα της αναστολής ή της διακοπής της παραγραφής, έχουν τα ίδια αποτελέσματα και για το αιτούν Κράτος. Τα Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή πληροφορεί το αιτούν Κράτος για τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται σχετικά με την αναστολή ή την διακοπή της παραγραφής.
 9. Το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή δεν είναι υποχρεωμένο να συμμορφώνεται με την αίτηση για συνδρομή σχετικά με την είσπραξη εάν δεν έχουν εξαντηθεί στην επικράτεια του αιτούντος Κράτους όλα τα μέσα είσπραξης των φορολογικών απαιτήσεων του που συνδέονται με την αίτηση συνδρομής.
 10. Φορολογικές απαιτήσεις για τις οποίες παρέχεται συνδρομή για είσπραξη έχουν κατόπιν σύμφωνης γνώμης του αιτούντος Κράτους τα ίδια προνόμια που έχουν οφειλές ίδιας φύσης στο Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή.
 11. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συνεννοούνται μεταξύ τους προκειμένου να καθοριστούν οι διαδικασίες μεταφοράς των ποσών που εισπράττονται από το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή για λογαριασμό του αιτούντος Κράτους το οποίο με την υποβολή του αιτήματος γνωστοποιεί τους λογαριασμούς κατάθεσης των εισπραττομένων απαιτήσεων.
 12. Επιβαρύνσεις εκπρόθεσμης καταβολής που επιβάλλονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους του οποίου ζητείται η συνδρομή αποδίδονται στο αιτούν Κράτος. Εντούτοις τα τακτικά και τα έκτακτα έξοδα τα οποία πραγματοποιούνται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κατά την παροχή συνδρομής για είσπραξη βαρύνουν το Κράτος του οποίου ζητείται η συνδρομή.

ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Καμία διάταξη σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΑΡΘΡΟ 29
ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος γνωστοποιεί στο άλλο, δια της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται, από την εσωτερική τους νομοθεσία για την θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία της λήψης της τελευταίας από αυτές τις γνωστοποιήσεις.
2. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης έχουν εφαρμογή:
 - α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ και
 - β) αναφορικά με τους άλλους φόρους, σε περιόδους που επιβάλλεται ο φόρος οι οποίες αρχίζουν την πρώτη ή μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

ΑΡΘΡΟ 30
ΛΗΞΗ

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Το καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την Σύμβαση, δια της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας γραπτή αναγγελία για την λήξη τουλάχιστον 6 μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά την περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Σε αυτήν την περίπτωση η Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή:

- α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο επιδίδεται αυτή η αναγγελία, και
- β) αναφορικά με άλλους φόρους σε περιόδους που επιβάλλεται ο φόρος οι οποίες αρχίζουν μετά το τέλος του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο επιδίδεται αυτή η αναγγελία.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στο Κίεβο, την 6η Νοεμβρίου 2006, σε δύο πρωτότυπα στην Ελληνική, Ουκρανική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει σε περίπτωση αμφιβολίας.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Για το Υπουργικό
Συμβούλιο της Ουκρανίας

CONVENTION

Between
the Government of the Hellenic Republic
and the Cabinet of Ministers of Ukraine
for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect
to taxes on income and on property.

The Government of the Hellenic Republic

and

the Cabinet of Ministers of Ukraine

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the
prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property and
confirming their endeavor to developing and strengthening their mutual economic
relations,

Have agreed as follows:

Article 1 PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the
Contracting States.

Article 2 TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on property imposed on behalf
of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective
of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on property all taxes imposed on
total income, or on total property, or on elements of income or of property, including
taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as
taxes on property appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) In the case of Ukraine:
 - i) the tax on profits of enterprises; and
 - ii) the income tax on citizens;
(hereinafter referred to as "Ukrainian tax").

- b)** In the case of the Hellenic Republic:
 - i) the income and capital tax on natural persons;
 - ii) the income and capital tax on legal persons;(hereinafter referred to as "Hellenic tax").

- 4.** The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes, which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes.
The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes, which have been made in their respective taxation laws.

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

- 1.** For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
- a)** the terms a "Contracting State" and "the other Contracting State" mean Ukraine or the Hellenic Republic, as the context requires;
 - b)** the term "Ukraine" when used in geographical sense means the territory of Ukraine, its Continental Shelf and its exclusive (maritime) economic zone, including any area outside the territorial sea of Ukraine which in accordance with the international law has been or may hereafter be designated as an area within which the rights of Ukraine with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
 - c)** the term "Hellenic Republic" comprises the territory of the Hellenic Republic and the part of the seabed and its subsoil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic has sovereign rights in accordance with international law;
 - d)** the term "national " means:
 - (a) all individuals possessing the nationality of a Contracting State;
 - (b) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - e)** the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - f)** the term "company" means any body corporate or any entity, which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - g)** the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of

a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

- h)** the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State;
- i)** the term "competent authority" means:
 - (i)** in the case of Ukraine, the State Tax Administration of Ukraine or its authorized representative, and,
 - (ii)** in the case of the Hellenic Republic, the Minister of Finance or his authorized representative.

- 2.** As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4 RESIDENT

- 1.** For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management place of registration or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or property situated therein.
- 2.** Where, by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a)** he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b)** if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a habitual abode;
 - c)** if he has a habitual abode in both Contracting States, or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;
 - d)** if he is a national of both Contracting States, or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5
PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop;
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;
 - g) an installation or structure used for the exploration of natural resources;
 - h) a warehouse or other structure used as a sales outlet.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from the combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, or maintains a stock of goods or

merchandise belonging to the enterprise, from which regular sale of such goods and merchandise is carried on in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that Contracting State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning, which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office or any other part of the enterprise, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in case of a banking enterprise, by way of interest on money lent to the permanent establishment by the head office or any other part of the enterprise.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine, according to its laws, the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income, which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits (income) derived from the operation of ships engaged in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.
2. Subject to the provisions of paragraph 1 profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of a ship in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

3. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
4. The provisions of paragraph 1,2 and 3 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State,
or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first - mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10
DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that Contracting State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends", as used in this Article, means income from shares, founder's, shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed bases situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that Contracting State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:
 - a) the payer of the interest is that Contracting State or its political subdivision or a local authority thereof; or
 - b) the interest is paid to the other Contracting State or its political subdivision or local authority thereof or any agency or instrumentality (including a financial institution) wholly owned by that other Contracting State, its political subdivision or local authority thereof; or

- c) the interest is paid to any other agency or instrumentality (including a financial institution) in relation to loans made in application of an agreement concluded between the Contracting States.
4. The term "interest", as used in this Article, means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentured, including premium and prizes attaching to such securities, bonds or debentures.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
8. The provisions of this Article shall not apply if the debt claim in respect of which the interest is paid was created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article and not for valid commercial reasons. In such case the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that Contracting State, but if the recipient is the

beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties", as used in this Article, means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that Contracting State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by that permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
7. The provisions of this Article shall not apply if the right or the property giving rise to the royalties created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article and not for valid commercial reasons. In such case the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 13 **CAPITAL GAINS**

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of shares of a company or from an interest in a partnership, the assets of which consist principally of, or of rights in, immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that Contracting State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other Contracting State.
4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident provided that such gains are subject to tax in that Contracting State. Otherwise the gains may be taxed in the other Contracting State.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term "professional services" includes especially, independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 salaries, wages, and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and
 - b) the remuneration is paid by or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base, which the employer has in the other Contracting State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

Article 16 DIRECTOR'S FEES

Director's fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 17 ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman, in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman, himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7,14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income referred to in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised, if such activities are substantially financed from public funds of both Contracting States, or are exercised under a culture cooperation agreement between the Contracting States.

Article 18 PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity paid to such resident shall be taxable only in that Contracting State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19
GOVERNMENT SERVICE

1.
 - a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or subdivision or authority shall be taxable only in that Contracting State.
 - b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that Contracting State and the individual is a resident of that Contracting State who:
 - (i) is a national of that Contracting State; or
 - (ii) did not become a resident of that Contracting State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or subdivision or authority shall be taxable only in that Contracting State.
 - b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that Contracting State.
3. The provisions of Articles 15,16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20
PROFESSORS AND STUDENTS

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in the first mentioned, Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that Contracting State.
2. Remuneration which a resident of a Contracting State receives for undertaking study or research at a high level or for teaching, during a period of temporary residence not exceeding two years, at a university, research institute or other similar establishment for highest or higher education in the other Contracting State, shall not be taxable in that other Contracting State.

3. Income which a student or apprentice receives for his activities in the Contracting State in which he is present solely for the purpose of his education or training performed within the course of his study or training shall not be taxed in that Contracting State during the time period need to complete his education or training. In any case this time period shall not exceeds three years for students and two years for apprentices.

Article 21 OTHER INCOME

1. Items of income a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that Contracting State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of the Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 22 PROPERTY

1. Property represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Property represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other Contracting State.
3. Property represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.
4. All other elements of property of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State.

Article 23
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the provisions of the law of Ukraine regarding the elimination of double taxation in respect with taxes payable in a territory outside Ukraine (which shall not affect the general principle hereof), Greek tax payable under the laws of the Hellenic Republic and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable property from sources within the Hellenic Republic shall be allowed as a credit against any Ukrainian tax computed by reference to the same profits, income or property by reference to which the Ukrainian tax is computed.
2. Subject to the provisions of the law of the Hellenic Republic regarding the elimination of double taxation with respect of taxes payable in a territory outside the Hellenic Republic (which shall not affect the general principle hereof), Ukrainian tax payable under the laws of Ukraine and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable property from sources within Ukraine shall be allowed as a credit against the Greek tax computed by reference to the same profits, income or property by reference to which the Greek tax is computed.
3. Such deductions in either case shall not exceed that part of income tax or property tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the property which may be taxed in that other Contracting State.
4. For the purposes of paragraphs 1 and 2, profits, income and property gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other Contracting State.
5. In the case of a dividend paid by a company which is a resident of Ukraine to a company which is a resident of the Hellenic Republic, the credit shall take into account (in addition to any tax creditable under the provisions of paragraph 3) the tax payable by the company making the distribution in respect of the profits out of which such dividend is paid.
6. Where, in accordance with the law of Ukraine, an exemption from, or a reduction of, taxes covered by this Convention is granted for the purpose of encouraging economic development in that State the tax which would have been paid but for such exemption or reduction shall be deemed to have been paid for the purposes of paragraph 3.
7. Where a resident of the Hellenic Republic derives income which under the provisions of Article 7 or Article 14 of the Convention may be taxed in Ukraine, but for the laws of Ukraine an exemption from taxes covered by the Convention is granted thereon, such income shall not be taxed in the Hellenic Republic.

Article 24
NON – DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances, are or may be subjected. These provisions shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the Contracting State concerned in the same circumstances are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment, which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraphs 7 and 8 of Article 11, or paragraphs 6 and 7 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Contracting State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable property of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned Contracting State.
5. Enterprises of a Contracting State, the property of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirements connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident of that Contracting State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to its own resident individuals.
7. The provisions of this Article shall apply to taxes covered by this Convention.

Article 25
MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must

be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.
When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against legal avoidance. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Contracting State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

The competent authorities shall develop the appropriate conditions, methods and techniques regarding cases, in respect of which such exchange of information may be done, including where it is necessary exchange of information regarding tax evasions, by way of consultations.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on either Contracting States the obligation.
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of either Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of either Contracting State;
 - c) to supply information, which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 27
COLLECTION OF CLAIMS

1. The Contracting States undertake to provide mutual assistance in accordance with the appropriate rules in their respective domestic laws and regulations in the collection of taxes referred to in this Convention as well as any interests, expenses, surcharges thereon, co-collected sums and fines being of an administrative character in connection with such taxes, hereinafter referred to as “ tax claims ”.
2. For the purposes of this Article:
 - a) the term “applicant State” means the Contracting State which makes a request for assistance concerning the collection of tax claims;
 - b) the term “requested State” means the Contracting State to which a request for assistance concerning the collection of tax claims is made.

3. The requested State shall, upon the request of the applicant State, proceed to the collection of a tax claim on behalf of the applicant State according to the provisions applicable to the collection of its own tax claims. The said tax claim that has been accepted for collection by the requested State shall not be given any preference in the requested State and the latter State shall not be required to take enforcement (coercive, conservative or administrative) measures provided for in the laws and regulations of the applicant State.
4. The request for assistance with respect to the tax claim shall indicate the complete details of the identification of the debtor, the nature and the amount of debt and must be accompanied by:
 - a) a certificate stating that the tax claim concerns a tax covered by the Convention, where such claim is definitely due and it is not or it can not be contested.
 - b) an original copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State. The said instrument shall indicate precisely (a) (the method of repayment of claim) and (b) the precise date on which enforcement is possible as well as the exact date in which the right to collect the claim expires due to rules of limitation of the applicant State.
5. The sums due are quoted both in the currency of the Applicant State and in the currency of the requested State. As regards the rate of exchange, there will be taken into consideration the current selling rate of exchange on the date of the signature of the request. Collection is effected in the currency of the requested State.
6. The instrument permitting enforcement of the claim shall, in accordance with the provisions in force in the applicant State, be accepted, recognized, supplemented or replaced as soon as possible following the date of receipt of the request for assistance by the instrument permitting enforcement in the requested State.
7. Requests for assistance and attached documents thereto shall be accompanied by a translation into the official language of the requested State or into a language that the two Contracting States may decide.
8. Questions concerning periods of limitation shall be governed solely by the domestic laws of the Applicant State. Actions of collection performed by the requested State and which according to the laws of that State have the effect of suspension or interruption of the period of limitation, shall have that same effect on the applicant State. The requested State shall inform the applicant State of the measures taken with regard to suspension or interruption of the period of limitation.
9. The requested State shall not be bound to comply with the request for assistance in collection if the applicant State has not exhausted in its own territory all means of recovery of its tax claims connected with the request for assistance.
10. Tax claims for which assistance in collection is provided shall, upon the consent of the applicant State, enjoy the same privileges, as would have debts of the same nature in the requested State.
11. The Competent Authorities of the Contracting States shall communicate with each other in order to determine the procedures of transfer of the sums collected by the requested State on

behalf of the applicant State that makes known the accounts of deposits of the recovered claims, upon the submission of the request.

12. Charges of overdue payment imposed in accordance with the law of the requested State shall be attributed to the applicant State. However, any ordinary and extraordinary costs incurred by the Contracting State in providing tax collection assistance shall be borne by the requested State.

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular Posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

1. Each of the Contracting States shall notify the other, through diplomatic channels the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications.
2. The provisions of the Convention shall apply:
 - a) with regard of taxes withheld at source, in respect of income derived, on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force; and
 - b) with regard to other taxes, in respect of taxable periods beginning on or after the first day of January next following the date upon which the Convention enters into force.

Article 30

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of the Convention.

In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) with regard of taxes withheld at source, in respect of income derived after the end of the calendar year in which such notice is given; and
- b) with regard to other taxes, in respect of taxable periods beginning after the end of the calendar year in which such notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate in Kiev, on November, 6, 2000, in Greek, Ukrainian and English languages, all texts being equally authentic, the English text prevailing in case of doubt.

For the Government
of the Hellenic Republic

For the Cabinet of
Ministers of Ukraine

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 παρ. 1 αυτής.

Αθήνα, 26 Αυγούστου 2002